

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžik/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 2018200172
Dátum vydania rozhodnutia: 27.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2018200172.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne (v konaní sťažovateľka): A. A. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX/XXX, XXX XX A., zast. JUDr. Igorom Ribárom, advokátom, so sídlom Halenárska 18A, 917 01 Trnava, IČO: 50 544 837, proti žalovanému: starosta obce Madunice, P. O. Hviezdoslava 8/368, 922 42 Madunice, v konaní o všeobecnej správnej žalobe, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. júla 2019 č. k. 20S/68/2018-59, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. 188/2018-006 z 11.05.2018 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“) obce Madunice ako príslušný odvolací orgán podľa 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 211/2000 Z. z.“) v nadväznosti na § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) podľa ustanovení § 46, § 47 a § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie Obecného úradu Madunice zo 07.05.2018 sp. zn. 188/2018-003 potvrdil (ďalej len „obecný úrad“ resp. „prvostupňové

rozhodnutie"), nakoľko podľa obce Madunice bolo napadnuté rozhodnutie vydané v súlade so zákonom. Obecný úrad sa pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne riadil príslušnými ustanoveniami zák. č. 211/2000 Z. z. a dospel k záveru, že požadovanou informáciou nedisponuje. Komunitný plán obce Madunice 2015-2020 na strane 33 uvádza časový horizont jeho vyhodnocovania Obecným zastupiteľstvom obce Madunice (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) bez uvedenia zodpovednosti a zároveň uviedol, že obecný úrad nedisponuje požadovanou informáciou, ani žiadnym spisovým materiálom o dôvodoch nevyhodnotenia predmetného Komunitného plánu obce Madunice.

II.

Konanie na správnom súde

2. Žalobou podanou na Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sa žalobkyňa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu nezákonnosti postupu obce Madunice a žalovaného.

3. Krajský súd po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných bodov napadnuté rozhodnutia oboch stupňov, ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúci ich vydaniu a postupom podľa § 107 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) v spojení s § 137 ods. 4 S.s.p. vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru o nedôvodnosti správnej žaloby, preto ju podľa § 190 S.s.p. zamietol.

4. Krajský súd úvodom uviedol, že vzhľadom na to, že požadovaná informácia sa týkala bezprostrednej činnosti obecného zastupiteľstva, ktoré malo na svojich zasadnutiach prerokovať správy o sociálnej situácii v obci za špecifikované roky (ďalej len „správa“ resp. „správy“), pričom zák. č. 211/2000 Z. z. ustanoveniami § 5 ods. 2 písm. b) v spojení s odsekom 8 citovaného ustanovenia zaraďuje zápisnice z verejných zasadnutí obecného zastupiteľstva obcí k povinne zverejňovaným informáciám, uvedený postup obecného úradu, spočívajúci v odkaze na zverejnené listiny podľa § 7 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z., krajský súd vyhodnotil ako zákonný a naplňajúci účel sledovaný týmto zákonom.

5. Z odpovede obecného úradu z 27.04.2018 nevyplýva, že požadované informácie tvoria obsah v zverejnených listinách, príp. že žalobkyňa o poskytnutie informácie tieto v zverejnených listinách nájde. Rovnako obsahom odpovede nebolo tvrdenie obecného úradu, že správy boli v uplynulých rokoch predmetom prerokovania obecného zastupiteľstva. Z podstaty požadovanej informácie vyplýva, že mohla nastať situácia, kedy by žalobkyňa o informáciu v povinne zverejnených listinách našla úplné alebo len čiastočné odpovede na svoje otázky, pričom v danom prípade, kedy sa požadované informácie v zápisniciach z rokovania obecného zastupiteľstva nenachádzajú, je zrejmé, že obecné zastupiteľstvo v programe jednotlivých zasadnutí v rokoch 2015 až 2017 neschválilo taký program zasadnutia obecného zastupiteľstva (§ 12 ods. 5 zák. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zák. č. 369/1990 Zb.“), ktorého predmetom malo byť prerokovanie správy. I táto informácia, ktorá sa dá získať z obsahu zverejnených zápisníc zo zasadnutia obecného zastupiteľstva, t. j. absencia prerokovania/neprerokovania určitej otázky verejného záujmu, či už dotýkajúceho sa samosprávy obce alebo preneseného výkonu štátnej správy obcou, má vypovedaciu hodnotu pre žiadateľa o poskytnutie informácie, ktorý má záujem zákonným spôsobom participovať na kontrole a výkone správy vecí verejných orgánmi obce (§ 10 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb.).

6. Krajský súd konštatoval, že obec Madunice vypracovala Komunitný plán sociálnych služieb obce Madunice 2015 - 2020 (ďalej len „Komunitný plán“) na základe pôsobnosti danej jej ustanovením § 80 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 448/2008 Z. z.“), pričom krajský súd poukázal aj na úlohu a možnosti miestnych obyvateľov vo vzťahu k vyhodnocovaniu koncepcie rozvoja sociálnych služieb. Podľa krajského súdu uvedeným možnostiam účasti obyvateľov obce na komunitnom plánovaní a jeho kontrole zodpovedajú aj oprávnenia obyvateľov obce voliť si svojich zástupcov do orgánov obce ako aj zúčastniť sa na verejnom rokovaní obecného

zastupiteľstva s možnosťou udelenia slova.

7. Okrem uvedených spôsobov vyhodnocovania koncepcie rozvoja sociálnych služieb Komunitný plán v bode 2.3. upravil časový horizont vyhodnocovania komunitného plánu na jeden rok: „Obecné zastupiteľstvo obce Madunice minimálne 1x ročne prerokuje Správu o sociálnej situácii v obci a podľa zistených skutočností bude aplikovať zistené požiadavky a návrhy do komunitného plánu obce.“, pričom konkrétny subjekt spomedzi orgánov obce a orgánov zriadených zastupiteľstvom obce na predkladanie správy na prerokovanie obecnému zastupiteľstvu neurčil, ako ani následky nedodržania uvedeného postupu, prípadne povinnosť evidovať dôvody nepredloženia predmetnej správy na prerokovanie.

8. Otázka obsiahnutá v druhej žiadosti žalobkyne z 27.04.2018 smerovala k zisteniu dôvodov, pre ktoré „...nebola od schválenia Komunitného plánu v roku 2015, 2016 a 2017 na prerokovaní Obecného zastupiteľstva obce Madunice prerokovaná Správa o sociálnej situácii v obci.“ V podstate išlo o interpeláciu adresovanú na obecný úrad obce, ktorý mal vysvetliť dôvody, prečo nebol určitý bod programu navrhnutý obecnému zastupiteľstvu obce na prerokovanie v rámci jeho zasadnutí. Len na okraj krajský súd poznamenal, že žalobkyňa sa petitom žaloby domáhala, aby krajský súd zrušil rozhodnutie starostu obce Madunice o odvolaní proti rozhodnutiu obce Madunice o odmietnutí poskytnutia informácie, ako aj rozhodnutie obce Madunice o odmietnutí poskytnutia informácie na základe žiadosti žalobkyne zo dňa 26.04.2018, avšak napádané rozhodnutia sa týkali žiadosti o poskytnutie informácie zo dňa 27.04.2018, ktorá je svojim obsahom odlišná od prvej žiadosti, ktorú, ako už krajský súd vyššie uviedol, obecný úrad vybavil v súlade so zák. č. 211/2000 Z. z.

9. Hoci zák. č. 369/1990 Zb. výslovne zakotvuje povinnosť zverejnenia návrhu programu zasadnutia obecného zastupiteľstva na úradnej tabuli obce a webovom sídle obce aspoň tri dni pred zasadnutím obecného zastupiteľstva (§ 12 ods. 4 zák. č. 369/1990 Zb.) a obligatórne schválenie návrhu programu zasadnutia, príp. jeho zmeny, obecným zastupiteľstvom na začiatku zasadnutia (§ 12 ods. 5 a 6 zák. č. 369/1990 Zb.), tento zákon expressis verbis neurčuje subjekty, ktorým prislúcha aktívna legitímácia na predkladanie návrhu programu obecného zastupiteľstva alebo obsah jeho jednotlivých bodov. Z podstaty kompetencií prislúchajúcich obecnému zastupiteľstvu (§ 11 ods. 4 v spojení s § 12 ods. 5 a 6 zák. č. 369/1990 Zb.) a starostovi obce vo vzťahu k obecnému zastupiteľstvu (§ 13 ods. 4 písm. a/ zák. č. 369/1990 Zb.) je zrejmé, že návrh jednotlivých bodov programu zasadnutí obecného zastupiteľstva predkladajú a reálne ovplyvňujú poslanci obecného zastupiteľstva a starosta obce, ktorý na základe zák. č. 369/1990 Zb. zvoláva a vedie zasadnutia obecného zastupiteľstva a obecnej rady, ak tento zákon neustanovuje inak, a podpisuje ich uznesenia. S prihliadnutím na príslušnú zákonnú úpravu nie je vylúčené, že prostredníctvom podnetov obyvateľov obce, či už písomných alebo ústnych v prípade udelenia slova obyvateľovi obce na zasadnutí obecného zastupiteľstva (§ 12 ods. 9 zák. č. 369/1990 Zb.), môžu tvorbu návrhu jednotlivých bodov programu zasadnutia obecného zastupiteľstva ovplyvniť aj samotní obyvatelia obce, napr. ak majú záujem zmysle bodu 2.3. Komunitného plánu aktívne sa podieľať na jeho monitorovaní a zabezpečovaní realizácie jeho cieľov.

10. Pokiaľ ide o obecný úrad v postavení povinnej osoby v zmysle zák. č. 211/2000 Z. z., jeho povinnosti poskytovať informácie podľa zák. č. 211/2000 Z. z. je potrebné posudzovať s prihliadnutím na účel, na ktorý bol zák. č. 369/1990 Zb. inštitút obecného úradu kreovaný. Obecný úrad na rozdiel od obce (čl. 65 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 ods. 1 veta druhá zák. č. 369/1990 Zb., § 18 ods. 2 písm. c/ Občianskeho zákonníka), nie je právnickou osobou a zároveň nie je orgánom obce (§ 10 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb.). V zmysle § 16 zák. č. 369/1990 Zb. obecný úrad predstavuje administratívno-technickú podporu orgánov obce, t. j. zabezpečuje organizačné a administratívne veci obecného zastupiteľstva a starostu, ako aj orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom, pričom zákonný výpočet jeho úloh na zabezpečenie uvedeného cieľa je demonštratívny. Avšak obecný úrad nie je v zmysle zák. č. 369/1990 Zb. subjektom, ktorý by mal sám osebe iniciatívu predkladať obecnému zastupiteľstvu na schválenie návrhu programu zasadnutia obecného zastupiteľstva, pretože je len personálno-technický substrát na zabezpečenie úloh a činností orgánov obce a orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom.

11. Ohľadom realizácie zámerov zák. č. 448/2008 Zb., obecný úrad nie je pre účely tohto zákona

účastníkom právnych vzťahov (§ 3 ods. 1 zák. č. 448/2008 Z. z.), nie je subjektom finančnej podpory poskytovania sociálnej služby (tým je v zmysle § 75 ods. 1 zák. č. 448/2008 Z. z. obec), ani nie je nositeľom pôsobnosti územnej samosprávy pri poskytovaní sociálnych služieb podľa § 80 zák. č. 448/2008 Z. z., ktorým je obec.

12. Vo vzťahu k obsahu požiadavky na poskytnutie informácie, prečo nebola správa prerokovaná na zasadnutí obecného zastupiteľstva, krajský súd konštatoval, že zo zák. č. 448/2008 Z. z. nevyplýva, že by v súvislosti s vyhotovením komunitného plánu podľa § 80 zák. č. 448/2008 Z. z. obec alebo obecný úrad boli povinné osobitným spôsobom evidovať alebo zaznamenávať dôvody nedodržania zámerov upravených v komunitnom pláne obce. Išlo o informáciu, ktorú povinná osoba nemala k dispozícii a ani takú informáciu nebola povinná mať k dispozícii. Z uvedeného dôvodu nebola splnená podmienka zakladajúca povinnosť povinnej osoby (povinnosť zodpovedajúcu právu fyzickej osoby na poskytnutie informácie podľa § 3 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z.) na poskytnutie požadovanej informácie, resp. povinnosť túto vytvoriť za účelom jej poskytnutia (§ 3 ods. 1 a contrario zák. č. 448/2008 Z. z.). V tomto ohľade rovnako nemožno konštatovať, že obecný úrad ako oslovená povinná osoba, riadená starostom obce, disponuje požadovanými informáciami z dôvodu, že náplňou jeho činnosti (§ 16 zák. č. 369/1990 Zb.) je organizačná a administratívna podpora obecného zastupiteľstva a starostu, ktorou okrem iného zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie obecného zastupiteľstva.

13. Keďže základným predpokladom úspešnosti žiadosti oprávnenej osoby o sprístupnenie informácie je, aby povinná osoba mala požadované informácie k dispozícii (§ 3 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z.), možno za danej skutkovej situácie prvostupňové rozhodnutie, ktorým obecný úrad nevyhovel žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácie zo dňa 27.04.2018, vyhodnotiť ako súladné so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám.

14. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že starosta obce musí mať informáciu o tom, prečo správa nikdy nebola vypracovaná a predložená na prerokovanie obecnému zastupiteľstvu a prečo nesplnil uznesenie obecného zastupiteľstva, bolo potrebné, aby túto žiadosť smerovala priamo na tento orgán obce. Avšak v takom prípade by nebolo možné uvedenú žiadosť podradiť pod typ informácie, ktorej poskytnutie je zabezpečované účelom zák. č. 211/2000 Z. z. Krajský súd uviedol, že požiadavka na poskytnutie informácie, „... z akého dôvodu nebola od schválenia Komunitného plánu v roku 2015, 2016 a 2017 na prerokovaní Obecného zastupiteľstva obce Madunice prerokovaná Správa o sociálnej situácii v obci.“, je svojím charakterom interpeláciou na osobu starostu obce k dôvodom jeho žiadateľom tvrdenej nečinnosti, či už vo vzťahu k plneniu volebného programu (predvolebných sľubov) starostu, k plneniu jeho úloh pri zabezpečovaní správy vecí verejných v rámci výkonu samosprávy alebo v rámci preneseného výkonu štátnej správy, k plneniu úloh, ktoré mu vyplývajú zo všeobecne záväzných nariadení alebo uznesení prijatých obecným zastupiteľstvom. K tejto forme kontroly činnosti orgánov obce obyvateľmi obce slúžia inštitúty účasti obyvateľov obce na verejných zasadnutiach obecného zastupiteľstva, v rámci ktorých môžu prostredníctvom písomných podnetov, prípadne žiadosťou o udelenie slova, vyjadriť svoje postoje a požiadavky súvisiace s otázkami verejného života obce alebo v neposlednom rade prostredníctvom priamej účasti obyvateľov obce v nasledujúcich voľbách do orgánov samosprávy obce môžu vyjadriť svoju spokojnosť alebo nespokojnosť so správou vecí verejných.

15. Na druhej strane krajský súd pripustil, že nič nebránilo starostovi obce, aby dal pokyn na vypracovanie odpovede na žiadosť žalobkyne o poskytnutie informácie a vysvetlil jemu známe dôvody, pre ktoré nebola v priebehu rokov 2015 až 2017 prerokovaná správa na zasadnutí obecného zastupiteľstva. Týmto postupom mohol prispieť k otvorejším vzťahom a väčšej dôvere obyvateľky obce k spôsobu výkonu jeho funkcie ako aj k správe komunálnych záležitostí zvolenými orgánmi obce. Avšak takúto povinnosť starostovi obce zák. č. 211/2000 Z. z. neukladá.

16. Zároveň krajský súd konštatoval, že nemožno prisvedčiť dôvodnosti žalobného bodu, napádajúceho nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že žalovaný mal zrušiť prvostupňové rozhodnutie, pretože obecný úrad nedodrжал lehotu na vydanie tohto rozhodnutia, a teda išlo o fiktívne rozhodnutie. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa e- mailom odoslala žiadosť o informáciu dňa

27.04.2018 o 16:23 hod., t. j. v piatok podvečer. Ustanovenie § 17 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. stanovuje povinnej osobe žiadosť o sprístupnenie informácie vybaviť bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti. Ide o procesnú lehotu, do ktorej plynutia sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti zakladajúcej plynutie lehoty. Vzhľadom na osobitnú úpravu dĺžky lehoty podľa § 17 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. , vyjadrenú slovami",... najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti...", do jej plynutia sa nezarátavajú dni pracovného pokoja a sviatky. Vzhľadom na uvedené okolnosti doručenia predmetnej žiadosti obecnému úradu a na znenie zákona možno konštatovať, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v zákonom stanovenej lehote, pretože posledný deň lehoty na vybavenie žiadosti žalobkyne pripadol na 11.05.2018. Z uvedených dôvodov nemožno prvostupňové rozhodnutie považovať za fiktívne, a teda rovnako nemožno predmetnú žalobnú námietku vyhodnotiť ako opodstatnenú.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

17. Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa (ďalej len „sťažovateľka“) kasačnou sťažnosťou z 22.10.2019 (č. l. 70), v ktorej uviedla ako dôvody kasačnej sťažnosti, že:

- krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.),
- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

18. Sťažovateľka úvodom poukázala na obsah spisu a následne citovala znenie § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 a § 18 zák. č. 211/2000 Z. z. Podľa sťažovateľky krajský súd nesprávne posúdil, že z odpovede obecného úradu nevyplýva, že požadované informácie tvoria obsah vo zverejnených listinách, nakoľko z odpovede paradoxne takáto informácia vyplýva. Odôvodnenie krajského súdu je tak nutné označiť za zmatečné, z ktorého dôvodu nie je možné preskúmať správnosť danej časti rozhodnutia. Krajský súd ďalej uviedol, že z uvedenej odpovede obecného úradu nevyplýva, že požadované informácie tvoria obsah vo zverejnených listinách, príp. že sťažovateľka tieto vo zverejnených listinách nájde, čím len dotvoril zmatečnosť odôvodnenia. Snahou sťažovateľky bolo ako sme uviedli získať požadovanú informáciu a zmyslom vybavenia žiadosti podľa zák. č. 211/2000 Z.z. je informáciu aj poskytnúť. Žalovaný v danom prípade odkázal sťažovateľku v zmysle § 7 zák. 211/2000 Z. z. s tým, že ide už o zverejnenú informáciu. Krajský súd napokon ustálil, že daná informácia nie je obsahom zápisníc obecného zastupiteľstva, a preto informácia ktorú získala, a síce absencia prerokovania/neprerokovanie určitej otázky, má podľa krajského súdu pre sťažovateľku (v kasačnej sťažnosti nesprávne označenú ako „žalovanú“) vypovedaciu hodnotu. Ako správne krajský súd uviedol, žiadaná informácia o termíne prerokovania správy nebola zverejnená, preto nemožno postup žalovaného považovať za správny a zákonný.

19. V konaní sťažovateľka upozornila, že obecný úrad viedol konanie ohľadom žiadosti/doplňenia žiadosti žalobkyne zo dňa 26.04.2018 a 27.04.2018 pod jednou spisovou značkou, a síce sp. zn. č. 188/2018. Ak obecný úrad vydal rozhodnutie č. 188/2018-003 dňa 07.05.2018, že žiadosti sťažovateľky nevyhovuje z dôvodu, že informáciou, prečo nebola Správa o sociálnej situácii v obci prerokovaná na zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Madunice nedisponuje, tak je nutné ustáliť, že došlo k arbitrárnemu zúženiu obsahu žiadosti žalobkyne nakoľko obecný úrad si vybral len časť obsahu ku ktorému sa vyjadří, teda obecný úrad sa rozhodol neodpovedať na požadované údaje v kontexte žiadosti žalobkyne zo dňa 26.04.2018 a 27.04.2018 Ak by sme ustálili, že predmetom žiadosti žalobkyne, bolo len požadovanie sprístupnenia informácie „prečo nebola Správa o sociálnej situácii v obci prerokovaná na zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Madunice“ je potrebné konštatovať, že vzhľadom na vyjadrenie obecného úradu z 27.04.2018, že informácia „kedy, v ktorom termíne v roku 2015, 2016 a 2017 bola na rokovaní Obecného zastupiteľstva obce Madunice prerokovaná „Správa o sociálnej situácii v obci“, kto správu vypracoval, aké návrhy a pripomienky boli prijaté a operatívne premietnuté do komunitného plánu obce“ je verejne dostupná, je postup žalovaného opätovne zmatečný a zavádzajúci.

20. Krajský súd nesprávne posúdil, že sťažovateľka podala dve samostatné žiadosti, a to dňa 26.04.2018 a 27.04.2018, pričom predmetné žiadosti a postupy hodnotil samostatne a bez vzájomných súvislostí, v dôsledku čoho opäť vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zdôvodnil. Podania sťažovateľky (v kasačnej sťažnosti nesprávne označenej ako „žalovanej“) zo dňa 26.04.2018 a 27.04.2018 tvoria jeden celok, preto posudzovanie predmetných podaní ako samostatných žiadostí (aj napriek tomu, že súd to považoval nad rámec žalobného petitu) spôsobilo nemožnosť preskúmať odôvodnenie napadnutého rozsudku.

21. Sťažovateľka dodala, že obecný úrad podľa § 16 ods. 2 zák. č. 369/1990 Zb. ako aj v súlade s Organizačným poriadkom obecného úradu z 01.11.2015, okrem iného, zabezpečuje písomnú agendu obce a orgánov obecného zastupiteľstva, zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie obecného zastupiteľstva, z čoho vyplýva, že predkladá na prerokovanie obecnému zastupiteľstvu aj správu v záujme smerovania, plánovania a rozvoja potrieb obyvateľov obce v sociálnej oblasti. Štátne orgány a obce majú informačnú povinnosť o všetkých informáciách, ktoré majú k dispozícii, pokiaľ nejde o informácie podľa § 8 až §11. Sťažovateľka opätovne poukázala na znenie § 3 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. a uviedla, že povinná osoba musí sprístupňovať nielen informácie, ktoré má fakticky k dispozícii, ale aj tie informácie, ktoré musí mať k dispozícii. Ak ich v rozpore s právnymi predpismi k dispozícii nemá, mala by ich spracovať, resp. doplniť a sprístupniť žiadateľovi o informácie. Povinná osoba disponuje požadovanými informáciami, okrem iného, aj vtedy, ak s požadovanými informáciami pri svojej činnosti pracuje, resp. ak sú predmetom jej činnosti. Podľa sťažovateľky všeobecné odôvodnenie, že informáciu nedisponuje, je nedostatočné, a to najmä v kontexte, že sa jedná o informáciu s ktorou pri svojej činnosti pracuje.

22. Sťažovateľka záverom uviedla, že akceptuje názor, že rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 139 S.s.p.), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky. Sťažovateľka poukázala na obsah práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (poukázala na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci García Ruiz proti Španielsku, Georgiadis proti Grécku a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03). Podľa sťažovateľky je napadané rozhodnutie zaťažené vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný, jeho odôvodnenie nezodpovedalo požiadavkám zakotveným v príslušných ustanoveniach Správneho súdneho poriadku. Krajský súd svoje rozhodnutie v uvedenej časti neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, čím odňal sťažovateľke možnosť konať pred súdom, čo v spojitosti s nesprávnym právnym posúdením veci naplnená dôvodnosť jej sťažnostnej argumentácie.

23. Na základe vyššie uvedeného sťažovateľka žiadala, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať náhradu trov kasačného konania.

B)

24. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 13.11.2019 (č. I. 98) žalovaný uviedol, že krajský súd správne právne posúdil postup žalovaného pri vybavovaní žiadosti sťažovateľky o informáciu z 26.04.2018 spočívajúcu v odkaze na zverejnenú informáciu podľa § 7 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. za zákonný a naplňujúci účel sledovaný zák. č. 211/2000 Z. z.

25. Podľa žalovaného krajský súd správne uviedol, že aj táto informácia, ktorá sa dá získať z obsahu zverejnených zápisníc zo zasadnutia obecného zastupiteľstva, t.j. absencia prerokovania/neprerokovanie určitej otázky má výpovednú hodnotu pre žiadateľa, ktorý má záujem zákonným spôsobom participovať na kontrole a výkone správy vecí verejných orgánmi obce. Na podporu uvedenej argumentácie krajského súdu žalovaný na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 SŽi 9/2012. Žalovaný uviedol, že nakoľko obecné zastupiteľstvo, ktoré je určeným orgánom samosprávy na prerokovanie správy a z ktorého zasadnutí sa povinne zverejňujú zápisnice, je poskytnutie informácie zo strany povinnej osoby na takto zverejnené zápisnice v súlade so zák. č. 211/2000 Z. z., nakoľko je

možné z ich obsahu zistiť, či správy o sociálnej situácii v obci boli alebo neboli prerokované. Z obsahu zverejnených zápisníc zo zasadnutia obecného zastupiteľstva sa teda dá získať informácia, či bola alebo nebola prerokovaná určitá otázka.

26. To, že žalovaný neposkytol sťažovateľke požadované informácie podľa jej predstáv, nemožno automaticky vyhodnotiť tak, že žalovaný žiadosti nevyhovel, a preto podľa názoru žalovaného argumentácia sťažovateľky nemá zákonnú oporu a zakladá sa na čisto formalistickom hodnotení, ktorá môže smerovať k zneužívaniu práva. Ak sťažovateľka tvrdí, že nedostala odpoveď na svoju otázku uvedenú v žiadosti z 26.04.2018, čo však výslovne odporuje následnej žiadosti žalobcu o informáciu z 27.04.2018, kde už na základe poskytnutej informácie žalovaným žiada zverejniť ďalšiu informáciu, vzniká otázka aký bol skutočný úmysel sťažovateľky pre získanie požadovaných informácií a aký je jej skutočný úmysel v tomto súdnom konaní. Žalovaný poukázal aj na princíp dobrej verejnej správy.

27. Tvrdenie sťažovateľky o jednej spisovej značke sa javí žalovanému ako čisto účelové. Podľa názoru žalovaného je potrebné za správny považovať právny názor krajského súdu, ktorý výslovne uviedol, že sťažovateľkou napádané rozhodnutia sa týkali žiadosti zo dňa 27.04.2018, ktorou sťažovateľka žiadala o informáciu, z akého dôvodu nebola správa prerokovaná. Z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia a jeho odôvodnenia, obsahu odvolania ako aj z výrokovej časti napadnutého rozhodnutia je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že predmetom konania bolo vybavenie žiadosti o informáciu z 27.04.2018. Krajský súd správne uviedol, že z § 80 zák. č. 448/2008 Z.z. nevyplýva pre obec alebo obecný úrad povinnosť evidovať alebo zaznamenávať dôvody nedodržania zámerov upravených v komunitnom pláne obce. Išlo tak ako uvádza krajský súd o informáciu, ktorú povinná osoba nemala k dispozícii a ani takú informáciu nebola povinná mať k dispozícii. Z uvedeného dôvodu nebola splnená podmienka zakladajúca povinnosť povinnej osoby na poskytnutie požadovanej informácie, resp. povinnosť túto vytvoriť za účelom jej poskytnutia. Zo zák. č. 211/2000 Z. z. nevyplýva povinnosť, ktorá by povinnému subjektu ukladala povinnosť získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo dokonca spracovávať materiály, požadované sťažovateľkou, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú.

28. Žalovaný na záver konštatoval, že podmienkou zrušenia rozhodnutia v správnom súdnictve nie je to, aby sa len formálne znova zopakoval proces a vydalo sa nové rozhodnutie, pričom nedôjde k žiadnej zmene vo vzťahu k príslušnému účastníkovi konania a v tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2002 sp. zn. 4 SŽ/98-102/2002.

29. Na základe vyššie uvedeného je žalovaný toho právneho názoru, že krajský súd sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkým relevantnými argumentmi sťažovateľky, svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, a preto ho nemožno považovať za zmätočné a nezákonné a procesný postup krajského súdu za nesprávny. Podľa žalovaného neboli naplnené kasačné dôvody kasačnej sťažnosti, a preto navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol, nakoľko nie je dôvodná a zároveň žiadal zaviazat' sťažovateľku na náhradu trov konania.

IV.

Právne názory kasačného súdu

30. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli, ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. júla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

31. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

32. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

33. Sťažovateľka podala kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu, ktorým bola správna žaloba zamietnutá. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala nesprávny procesný postup krajského súdu vedúci k porušeniu práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Tieto sťažnostné dôvody vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z. z. povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

Podľa § 5 (Povinné zverejňovanie informácií) ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. každá povinná osoba podľa § 2 ods. 1 a 2 je povinná zverejniť tieto informácie:

- a) spôsob zriadenia povinnej osoby, jej právomoci a kompetencie a popis organizačnej štruktúry,
- b) miesto, čas a spôsob, akým možno získať informácie; informácie o tom, kde možno podať žiadosť, návrh, podnet, sťažnosť alebo iné podanie,
- c) miesto, lehota a spôsob podania opravného prostriedku a možnosti súdneho preskúmania rozhodnutia povinnej osoby vrátane výslovného uvedenia požiadaviek, ktoré musia byť splnené,
- d) postup, ktorý musí povinná osoba dodržiavať pri vybavovaní všetkých žiadostí, návrhov a iných podaní, vrátane príslušných lehôt, ktoré je nutné dodržať,
- e) prehľad predpisov, pokynov, inštrukcií, výkladových stanovísk, podľa ktorých povinná osoba koná a rozhoduje alebo ktoré upravujú práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb vo vzťahu k povinnej osobe,
- f) sadzobník správnych poplatkov, ktoré povinná osoba vyberá za správne úkony, a sadzobník úhrad za sprístupňovanie informácií.

Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z. z. Národná rada Slovenskej republiky je povinná zverejniť

- a) termíny jej schôdzí a zasadaní výborov a návrh programu rokovania,
- b) zápisnice z verejných schôdzí,
- c) texty predložených návrhov zákonov do troch dní po ich podaní do Kancelárie Národnej rady

Slovenskej republiky,

d) texty schválených zákonov do troch dní po ich schválení v treťom čítaní,

e) údaje o dochádzke poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na jej schôdze a na zasadnutia jej výborov do troch dní po skončení každej schôdze Národnej rady Slovenskej republiky,

f) výpisy o hlasovaní poslancov po každej schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky okrem prípadov tajného hlasovania a hlasovania na neverejnej schôdzi.

Podľa § 5 ods. 8 zák. č. 211/2000 Z. z. ustanovenia odseku 2 sa primerane použijú na zverejňovanie informácií obecnými zastupiteľstvami, mestskými zastupiteľstvami a miestnymi zastupiteľstvami a zastupiteľstvami samosprávy vyššieho územného celku.

Podľa § 7 (Odkaz na zverejnenú listinu) ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z., ak predmetom žiadosti je získanie informácií, ktoré už boli zverejnené, povinná osoba môže bez zbytočného odkladu, najneskôr však do piatich dní od podania žiadosti, namiesto sprístupnenia informácií žiadateľovi oznámiť údaje, ktoré umožňujú vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie.

Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z. z. , ak žiadateľ trvá na sprístupnení zverejnených informácií, povinná osoba mu ich sprístupní. V takom prípade začína lehota na sprístupnenie plynúť dňom, keď žiadateľ oznámil, že trvá na priamom sprístupnení informácie.

34. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že sťažovateľka dňa 26.04.2018 podala na obecný úrad žiadosť o sprístupnenie informácie podľa § 14 zák. č. 211/2000 Z. z. Sťažovateľka v žiadosti požadovala sprístupnenie informácie „kedy, v ktorom termíne v roku 2015, 2016 a 2017 bola na rokovaní Obecného zastupiteľstva obce Madunice prerokovaná „Správa o sociálnej situácii v obci“, kto správu vypracoval, aké návrhy a pripomienky boli prijaté a operatívne premietnuté do komunitného plánu obce.“

35. Obecný úrad v písomnej odpovedi zo dňa 27.04.2018 na žiadosť sťažovateľky (list č. 188/2018-002) uviedol, že predmetom žiadosti je sprístupnenie informácie, ktorá je verejne dostupná na stránke obce www.madunice.sk - <http://www.madunice.sk/zasadania-oz-pozvanky.html> a <http://www.madunice.sk/zasadania-oz.html>. Zároveň sťažovateľku informoval, že v zápisniciach zo zasadnutí obecného zastupiteľstva za roky 2015, 2016 a 2017 si môže požadovanú informáciu vyhľadať.

36. Sťažovateľka reagovala na predmetnú odpoveď podaním zo dňa 27.04.2018 (t.j. z rovnakého dňa) označenom ako Žiadosť o informáciu, v ktorom uviedla, že v zápisniciach z rokovaní obecného zastupiteľstva za roky 2015, 2016 a 2017 nie je záznam o prerokovaní. Sťažovateľka požiadala o poskytnutie informácie: „...z akého dôvodu nebola od schválenia Komunitného plánu v roku 2015, 2016 a 2017 na rokovaní Obecného zastupiteľstva obce Madunice prerokovaná Správa o sociálnej situácii v obci.“

37. V nadväznosti na uvedený obsah žiadosti o poskytnutie informácie z 27.04.2018 obecný úrad vydal prvostupňové rozhodnutie, ktorým žiadosti žalobkyne nevyhovel a požadovanú informáciu nesprístupnil, nakoľko informáciu o dôvode neprerokovania správy na rokovaní obecného zastupiteľstva nedisponuje. Na základe odvolania sťažovateľky, vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie, v ktorom odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, pričom rovnako zdôraznil, že žiadnym spisovým materiálom o dôvodoch nevyhodnotenia predmetného materiálu obecný úrad nedisponuje.

38. Kasačný súd musí v prvom rade konštatovať, že sťažovateľka v kasačnej sťažnosti uplatnila k meritu veci v rovnaké námietky, ktoré už boli uplatnené v správnej žalobe a kasačný súd má za to, že krajský súd sa nimi v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery o tom, že postup obecného úradu a žalovaného týkajúci sa žiadosti sťažovateľky o sprístupnenie informácií bol zákonný. Podľa kasačného súdu preto neobstojí ani kasačná námietka týkajúca sa nepreskúmateľnosti a zmätočnosti rozhodnutia krajského súdu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu vytvára dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, pričom kasačný súd sa vo svojom odôvodnení obmedzil len

na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

39. Pokiaľ sťažovateľka namietala nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle doterajšej judikatúry Najvyššieho súdu nesprávne právne posúdenie vecí, teda nesprávna aplikácia objektívneho práva (kasačný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) nastáva v prípade, ak správny súd na riadne zistený skutkový stav použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

40. Sťažovateľka síce postavila svoju kasačnú sťažnosť aj na tomto kasačnom dôvode, avšak náležite neodôvodnila, v čom konkrétnom nesprávne právne posúdenie krajským súdom, so zreteľom na vyššie uvedené vymedzenie, spočíva. V tejto súvislosti kasačný súd konštatuje, že sťažovateľka má povinnosť presne vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti, aby spĺňali kvalitatívne požiadavky kladené zákonom. Aj keď sa tento prístup javí ako formalistický, nie je samoučelný. Kasačný súd sa zaoberá (okrem zákonom stanovených prípadov) len dôvodmi, ktoré má povinnosť uviesť sťažovateľ obligatórne zastúpený právnym zástupcom kvalifikovaným svojím vzdelaním a profesiou a nemá povinnosť dôvody prípustnosti a dôvodnosti kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku sám vyhľadávať.

41. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd správne vyhodnotil, že žiadosť o poskytnutie informácie z 26.04.2018 je samostatnou žiadosťou, ktorej vybavenie obecným úradom nebolo zo strany sťažovateľky v správnom konaní spochybnené, a preto nemohla byť predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom, aj keď to tak nesprávne označila sťažovateľka v petite žaloby. Prvostupňovým rozhodnutím nebola sťažovateľke sprístupnená informácia o dôvodoch, pre ktoré neboli správy prerokované v obecnom zastupiteľstve, a to na základe jej žiadosti z 27.04.2018 a nie informácia o termínoch a obsahoch rokovaní obecného zastupiteľstva na základe žiadosti z 26.04.2018.

42. Kasačný súd však rovnako ako krajský súd považuje za potrebné sa obsahom žiadosti z 26.04.2018 aspoň okrajovo zaoberať, aby bol možné ustáliť dôvody, pre ktoré bol postup obecného úradu a žalovaného zákonný. Z obsahu žiadosti z 26.04.2018 nepochybne vyplýva, že sťažovateľka žiadala poskytnutie informácie o termínoch a obsahu rokovaní obecného zastupiteľstva, a teda sprístupniť povinne zverejňované informácie v zmysle § 5 zák. č. 211/2000 Z. z. Preto pokiaľ obecný úrad v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. oboznámil dňa 27.04.2018 sťažovateľku, kde si uvedené informácie ohľadom termínu a obsahu rokovaní obecného zastupiteľstva môže vyhľadať, nepochybil.

43. Podľa kasačného súdu je potrebné zdôrazniť, že sťažovateľka vo svojej žiadosti z 27.04.2018, ktorou reagovala na odpoveď z 27.04.2018, žiadnym spôsobom nenamietala dôvod, pre ktorý neboli informácie o termíne a obsahu zasadnutí obecného zastupiteľstva zverejnené (ako povinne zverejňované informácie), ale len konštatovala, že o prerokovaní správy nie je v zápisniciach záznam a žiadala o poskytnutie ďalšej informácie. Kasačný súd preto rovnako ako krajský súd ustálil, že spôsob vybavenia žiadosti z 26.04.2018 nenamietala. Zároveň však z obsahu žiadosti z 27.04.2018 vyplýva, že jej predmetom je nová žiadosť o poskytnutie informácie, týkajúca sa dôvodu neprerokovania správ na obecnom zastupiteľstve, ktorá bola aj predmetom prvostupňového a napadnutého rozhodnutia.

44. Pre kasačný súd je preto nepochybné, že sťažovateľka v reakcii na získané informácie žiadala v žiadosti z 26.04.2018 o sprístupnenie iných informácií ako v žiadosti z 27.04.2018. Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že obe žiadosti boli vedené u povinnej osoby pod jednou spisovou značkou, nakoľko je zrejmé, že ich obsah je odlišný a ako vyplýva z administratívneho spisu, sťažovateľka nesúhlasila so spôsobom vybavenia žiadosti o sprístupnenie informácie z 27.04.2018. Zo strany prvostupňového orgánu ani žalovaného nedošlo k arbitrárnemu zúženiu obsahu žiadosti o sprístupnenie informácií. Kasačný súd preto považuje námietku týkajúcu sa nesprávneho záveru krajského súdu, keď posúdil žiadosť z 26.04.2018 a žiadosť z 27.04.2018 ako dve samostatné žiadosti o sprístupnenie informácií za neopodstatnenú.

45. Kasačný súd zároveň poukazuje na to, že sama sťažovateľka v odvolaní proti prvostupňovému

rozhodnutiu uviedla, že žiadala sprístupniť informácie, z akého dôvodu nebola od schválenia komunitného plánu v roku 2015, 2016 a 2017 na rokovaní obecného zastupiteľstva prerokovaná správa, čo bolo predmetom žiadosti z 27.04.2018. Výbavenie žiadosti z 26.04.2018 postupom podľa § 7 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. v správnom konaní nespochybňovala, pritom kasačný súd poukazuje na znenie § 7 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z. z., v zmysle ktorého môže žiadateľ trvať na sprístupnení aj zverejnených informácií, ak povinná osoba aplikuje postup podľa § 7 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z., čo sťažovateľka neurobila a podala novú žiadosť o poskytnutie informácií.

46. So zreteľom na vyššie uvedené nevyhodnotil kasačný súd ako dôvodnú námietku ani týkajúcu sa obsahu odpovede obecného úradu na žiadosť z 26.04.2018. Krajský súd jasne ozrejmil dôvody, pre ktoré vyhodnotil postup obecného úradu, spočívajúci v odkaze na zverejnené listiny podľa § 7 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. za zákonný a naplňajúci účel sledovaný týmto zákonom a jeho odôvodnenie nemožno podľa názoru kasačného súdu vyhodnotiť ako zmätočné.

47. Vo vzťahu k prvostupňovému a napadnutému rozhodnutiu, teda k spôsobu vybavenia žiadosti o sprístupnenie informácie z 27.04.2018, sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala, že obecný úrad musí disponovať požadovanou informáciou, nakoľko povinná osoba musí sprístupňovať nielen informácie, ktoré má fakticky k dispozícii, ale aj tie informácie, ktoré musí mať k dispozícii, pričom ich má spracovať, resp. doplniť a sprístupniť žiadateľovi. Sťažovateľka zdôrazňovala aj úlohy obecného úradu, ktorý zabezpečuje písomnú agendu obce a pripravuje podklady pre obecné zastupiteľstvo.

48. Medzi účastníkmi je v uvedenej súvislosti sporné posúdenie dostupnosti požadovanej informácie o dôvodoch neprerokovania správ obecným zastupiteľstvom, resp. či požadované informácie má povinná osoba k dispozícii alebo ich musí mať k dispozícii, a to s poukazom na § 3 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z.

49. Kasačný súd si dovoľí odkázať na rozsudok Najvyššieho súdu z 9. decembra 2010, sp. zn. 8 SŽi 2/2010, v zmysle ktorého:

„Zo znenia zákona o informáciách však nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť spracovanie údajov podľa požiadaviek, resp. pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada. Takisto nevyplýva zo zákona o informáciách možnosť (tretích osôb) získania napríklad rôznych dokumentov o právnych úkonoch, ktoré sú súhrnom množstva údajov či dohôd a postupov rozličného charakteru, požívajúcich rôznu právnu ochranu.

Rovnako z neho nevyplýva povinnosť, ktorá by povinnému subjektu ukladala povinnosť získavať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo dokonca spracovávať materiály, požadované žalobcom ako žiadateľom o informáciu, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú. Rovnako zo zákona o informáciách nevyplýva, že by povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, alebo realizovať šetrenia, či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii, a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je tá, v ktorej sa nachádzajú, alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona o informáciách. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby. Marila by sa tým výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.“

50. Kasačný súd dodáva, že z povahy práva na informácie a účelu zák. č. 211/2000 Z. z. vyplýva, že sprístupnenie informácie si môže vyžiadať určité vyhľadávanie, zber či spracovanie, avšak nemožno vytvárať informáciu novú. Podľa názoru kasačného súdu by sprístupnenie informácie o dôvode neprerokovania správy v obecnom zastupiteľstve nepochybne predstavovalo vytvorenie novej informácie za účelom jej poskytnutia, čo nie je zmyslom zák. č. 211/2000 Z.z.

51. Podľa názoru kasačného súdu sa krajský súd v odôvodnení rozsudku náležite zaoberal aj postavením a úlohami obecného úradu, povinnosťami obce a oprávneniami obyvateľov obce, ktoré možno vyvodit' z Ústavy Slovenskej republiky, zák. č. 369/1990 Zb., ako aj s ohľadom na špecifickosť požadovanej informácie zo zák. č. 448/2008 Z. z., pričom dospel k správne právne záveru o tom, že obecný úrad žiadanou informáciou nedisponuje. Ako správne konštatoval krajský súd v súvislosti s vyhotovením komunitného plánu podľa § 80 zák. č. 448/2008 Z. z. obec alebo obecný úrad neboli povinné osobitným spôsobom evidovať alebo zaznamenávať dôvody nedodržania zámerov upravených v komunitnom pláne obce. V tomto ohľade rovnako nemožno vyhodnotiť ako relevantnú ani argumentáciu sťažovateľky, že obecný úrad ako povinná osoba, riadená starostom obce, disponuje požadovanými informáciami z dôvodu, že náplňou jeho práce je organizačná a administratívna podpora obecného zastupiteľstva a starostu, ktorou okrem iného zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie obecného zastupiteľstva.

52. Možno preto len súhlasiť so záverom krajského súdu, že základným predpokladom úspešnosti žiadosti o sprístupnenie informácie je, aby povinná osoba mala požadované informácie k dispozícii, pričom na základe skutkového stavu bolo rozhodnutie, ktorým nevyhovel žiadosti sťažovateľky o sprístupnenie informácie vydané v súlade so zák. č. 211/2000 Z. z. Sťažovateľka žiadala sprístupniť informáciu, ktorú povinná osoba nemala k dispozícii a ani ju nebola povinná mať k dispozícii, a preto nebola splnená podmienka zakladajúca právo na sprístupnenie informácie v súlade s § 3 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z.

53. Kasačný súd nevyhodnotil ako naplnený ani sťažnostný dôvod týkajúci sa porušenia práva na spravodlivý proces. Podľa kasačného súdu sa krajský súd v odôvodnení rozsudku dostatočne zaoberal pre konanie relevantnými námietkami a argumentmi, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom krajský súd nedal podrobnú odpoveď na sťažovateľkou nastolené otázky, bez ďalšieho považovať za arbitrárne, nedostatočne odôvodnené či nezákonné. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu zodpovedá požiadavkám zakotveným v § 139 S.s.p.

54. Porušenie práva na spravodlivý proces, teda naplnenie kasačného dôvodu v zmysle ustanovenia § 440 písm. f) S.s.p., nie je možné konštatovať pri každom nesprávnom procesnom postupe správneho súdu znemožňujúcim uskutočnenie určitého procesného práva účastníka, ale zásah do procesného práva musí dosahovať ústavnoprávnu intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. To platí aj pre nedostatky odôvodnenia, ktoré musia byť natoľko zásadné, že z odôvodnenia nie je možné vyvodit' skutkový a právny základ rozhodnutia správneho súdu.

55. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

56. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd vec správne právne posúdil, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia podľa Správneho poriadku, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý je v súlade so zákonom správne právne posúdený. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní sa rozhodovaní krajského súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.).

57. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že námietky a argumenty sťažovateľky uplatnené v kasačnej sťažnosti nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

58. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.). Podľa názoru kasačného súdu žalovaný nezrejmil výnimočnosť dôvodu priznania náhrady trov kasačného konania.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).